

Motion

År 2006 ställde Anita Brodén en Fråga i riksdagen angående det svenska intresset att genomföra den Europeiska Landskapskonventionen (Skriftlig fråga 2005/06:2008). Sverige har sedan visserligen ratificerat denna, 2011, men den senaste rapporten till den sk ”Återrapporteringskonferensen av Riksantikvarieämbetet, som just i dagarna äger rum i Europarådet, Strasbourg, visar ändå med beklämmande tydlighet att de implementeringsförsök som har gjorts på myndighetsnivå har varit påfallande svaga. Inte minst torde detta hänga samman med det faktum att själva landskapsbegreppet i vår förvaltning – till skillnad från i många andra europeiska länder – oftast är osynligt och fr a har det förblivit helt underordnat begreppet miljö. Ett problem är vidare att de lagar som berör landskapet är antingen generella lagar som miljöbalken och plan- och bygglagen, eller uttalade sektorslagar, något som förtjänstfullt demonstrerats av bl a Lars Emmelin, BTH och Peggy Lerman, Lagtolken AB. Detta gör det svårt för att inte säga omöjligt att integrera ELC i svensk lagstiftning utan samtidig påverkan på befintlig lag, något som regeringen har hävdad vara möjligt.

Samtidigt är ”landskap” i likhet med andra symbolladdade ord, typ: ”kvinnor”, ”barn”, av en sådan karaktär att jag bedömer att det finns stora möjligheter för den svenska politik, som vågar gå i närkamp med begreppet i vårt sammanhang.

Skåne, som på regional nivå under kort tid både har sett ett särskilt ”landskapsobservatorium” komma (i syfte att utveckla landskapsfrågor kopplat till bl a samarbete och demokrati) och gå, har menar jag här en särskilt stor anledning och chans att nu åter ta upp frågan om ELC:s *reella* implementering i Sverige. Och då nämner jag knappast möjligheten att påverka hela regionens landskapsmässiga attraktivitet genom en mer direkt politikerpåverkan på vårt omkringliggande landskap.

Det finns som jag ser det ett stort behov av större institutionell medverkan i stället för bara fortsatta projektarbeten. Detta utifrån att vi idag ser allt fler nya byggnadsprojekt ta form, vars planering och gestaltning varaktigt påverkar hela landskapets attraktivitet, så t ex i min egen del av Skåne: byggnadsplanerna i Oceanhamnen nära Knutpunkten i Helsingborg och dem runt det tidigare relativt oexploaterade sk Stationsområdet i Ängelholm. Det är inte alltid så att den bästa sakkunskapen finns hos våra tjänstemän.

Det finns alltså goda skäl att åter lyfta den Europeiska landskapskonventionen och nu med eftertryck lägga denna även på politikernas bord för ett verkligt genomförande. För (L) kanske viktigast vore att denna halvhjärtade och bara på administrativ nivå, närmast försöksvis genomförda implementering, utan aktivt deltagande från bredare och inom kort förmodligen alltmer politiskt aktiva grupper, har alla chanser att gynna vårt parti - snarare än (C), (S) eller (SD). Inom Liberalerna finns en tradition av omsorg för lag och rätt och det finns framgångsrika exempel på detta, som det av Anders Wahlgren framförda exemplet Eva Remens, vilken under följd av år lyckades i Stadshuset hejda mycket av det oansvariga rivningsraseri som genomfördes under stockholmskt 1960-70-tal, då ledning av Hjalmar Mehr.

Förslag:

- För in genomförandet av ratificerade ELC i Liberalernas partiprogram och undersök hur denna på bästa sätt kan implementeras på politikernivå lokalt och regionalt, och inte endast av tjänstemän.

Eva Salevid

(L)

Ängelholm

eva-salevid@hotmail.com